

Слибиме *с. м. св. взаимный* полюбимъ другъ друга: Откакъ сме ся слибиле, От тогава ясенъ славеи не пѣи. *Д. 66, 1—5.*

Сливенъ *имя собств. юрода. Слив(н)енски пр. Слив(н)енецъ с. м.* житель Сливна: Първый витязъ, кой е заслужилъ най много и далъ е Карагеорги удобный планъ за усвояваніе бѣлиградскыя крѣпости, и самъ е влѣзалъ та отворилъ крѣпостнаѣ врата, былъ е нѣкой си пиинемъ Кюнда Болгаринъ родомъ отъ Сливенъ, кому ся пѣе пѣсьнь и до днѣсь еще въ Сливенъ за негово отхожданье съ карджелия. *Гн. 232.* Сливени го изгониха съ похуленіе. *Гн. 245.* Сливненска вѣта чаршия. *Д. 55, 1—2.*

Слива *с. ж.* слива: Смалялъ са като псе въ сливы. *Ч. 223.*

Сливица *с. ж.* подчелюстная желѣза: Страницы, сливицы или гълки са казватъ слѣзи-тѣ подъ челюститѣ. *Ч. 116.*

Слия *с. ж.* мозоль: Чупение-то на негги-тѣ на нозе-тѣ и рѣце-тѣ, или немарливо-то обрѣзание, сѣщо и дълбоко-то изрѣзване на слици-тѣ не веднажъ сѣ докарвали трапки доря и смъртъ. *Л. Д. 1876 р. 109, ср. ib. 106.*

Слитнѣ *с. м. св.* разлечусъ: Кога са слитнѣ козарче, Осем сабли прескокнуа, На девета са налазнѣ. *Д. 17, 57—59. ср. залетѣ са.*

Слитѣкъ *с. м.* слитокъ (*син. кюлче*): Слитѣцы (*кюлчета*) злато и сребро. *Л. Д. 1874 р. 210.*

Сличѣ *м. дл.* сравняю: Сетиѣ развърза отъ дървото крайщата на нижнитѣ, и сличи ребрата на мрѣжата. *Р. А. 30.*

Слишѣ *м. св.* Слишавамъ *м. дл.* уклонюсь,—яюсь (*съ пути*): Всяка една си (звѣзда) врьви както ѣ е заповѣдано и никакъ не може да слыши. *Л. Д. 1872 р. 106.* Що-то ни на косъмъ не слышава. *ib. р. 126.*

Слишѣ *м. св.* Слисвамъ *м. дл.* сведу, свожу съ ума; смущу,—аю: Страхѣтъ те е слысалъ, моя щерко! *Э. Г. 35.*—са, помѣшаюсь,—пываюсь; изумлюсь,—яюсь: Робененыѣ съ пріатели си бѣ отгорѣ на покрыва и май са слыса отъ радость, защо вѣке щеше да почени пѣтуваніето си. *Р. А. 7.* Царятъ, като я видѣлъ толкъсь прѣкрасна, слысалъ ся. *Х. I, 34.* А братъ му като чулъ за едно таквози прѣлюбодѣваніе на братовица си, много са васкърбилъ и слысанъ му рѣкалъ: Ахъ! брате, имаше право да си до толкъсь оскърбентъ! *Х. I, 13.* Брате, твърдѣ съмь слысанъ; сега вече познахъ че женитѣ пѣмать вѣра на свѣта! тѣжко ми и горко! *Х. I, 75.* **Слисване** *с. с.* При сичкитѣ тѣзи дарбы Халима имаше и една хубость за слысваніе. *Х. I, 22.*

Слѣбоденъ *пр. Слѣбодно нар.* свободный,—но: Ходѣтъ му да е чевръсть, слѣбоденъ и прѣгавъ. *Л. Д. 1873 р. 270.*

Слѣбодия *с. ж.* свобода: Най-голѣма похвала на честенъ чло-